

דברי הכפר

בבקר הרהרתי:
לא ישוב עוד קסם המים
לא ישוב.
פתאם בביתי השמש
ישות חיה לי
והשלחן אשר עליו לחם
זקב
והפרח אשר על השלחן והספלים
זקב
ומה היה לעצב
גם בעצב נגה.

זלדה

מספר 906

כ"ד בשבט תשמ"ה
15.2.85

כפר הנשיא

ע ל ו ן פ נ י מ י
ל א ל פ ר ס ו ם

ספר נשמוע?

- * פסטיבל ט"ו בשבט הסתיים, וכמו בשנים האחרונות, גם השנה היה זה חג רב-גוני ונחמד. טכס ארבע הכוסות כבר הפך למסורת חביבה והמסיבה בליל שבת נערכה בחן ובכישרון. יש לציין במיוחד את הפנטומימה המרשימה של רות נאי ואת מיבצע הבלנדרים בעשיית קוקטייל פרי-חלב-גלידה. רק חבל שלא הגיעו יותר חברים, כדי ליהנות מהתוכנית כולה.
- * בשבת התקיימה נטיעה במנסורה, אך יש לי הרושם שטוב היה, לו הנוגעים בדבר היו יושבים ומחליטים על דרך מקובלת יותר לנטיעה - ואם בכלל לקיים אותה.
- * בתחילת השבוע אירח המועדון שלנו את המפגש השנתי של עובדי-חוץ של המפעל, ביחד עם נציגים מהאיגוד המקצועי ומועצת הפועלים, חצור. השתתפו גם הרכה חב-רים, עובדי המפעל. האירוע המרכזי במפגש היה הענקת מילגות חינוך ושי - אות הערכה על מאמצים שכולם השקיעו, שהביאו לתוצאות הנכבדות של השנה שחלפה.
- * ספורט כדורגל: ניצחנו את מרגליות 0:6 ואת אחד מן השערים האלה הכניס דני פורסטר - "גול" בכורה והתחלה מבטיחה!
- רוגבי - כולם ניצחו, מבוגרים כנערים, נגד קרית-שמונה. המחיר: נקע ברגל של עידן שובל.
- כדורסל - הפסדנו לסאסא "בכבוד": 62:50, אחרי שוויון במחצית. משחק מרתק. הידועה שאסף סולומון דחה את נסיעתו לחו"ל עד לגמר המשחק, בו הוא שיחק? נסע ישר מן המגרש לנמל התעופה והופ! - לדרום-אפריקה. בהזדמנות זו - איחולינו לשנת חופש מוצלח, אסף, ולהשתמע!
- * החלמה מהירה לשובנה שרקי ולריימונד ס. - שניהם בצפת לבדיקות. ושוב לג'ו סינה, שאולי כבר הגיע הביתה.
- * מופתי, הידוע כדייקן, איחר הפעם לחזור מן הכפור, ובגלל הכפור! השלג שירד על לונדון עיכב את המטוס ב-7 שעות. אבל הוא הגיע בזמן לשיבת "מרתון" של הנ-הלת המפעל.
- * ברוך הבא גם לרענן, שבילה כמה שבועות יפים בקיץ של דרום-אפריקה.
- * אהובה זפט חזרה לעבוד בתל-השומר ועזבה את כפר הנשיא עם בנה גיא.
- * במזג-אוויר אביבי למדי יצא אוטובוס מלא וגדוש בחברים ותיקים יותר (ויותר-קים פחות) ליום טיול וכייף בחמת-גדר. נוף עוצר נשימה, בתי מרחץ רומיים מן הגדולים והיפים בעולם, אתר תנינים מרשים (איך הם חייכו לראות אותנו!) ולב-סוף רחצה בבריכות הגפרית החמים. התברר שלא רק אנחנו לקחנו "פסק-זמן" באמצע השבוע - המקום הומא אדם כל החורף! מומלץ!
- ממקור מוסמך מסרו לי, שהוועדה לחבר המבוגר, ביחד עם ו. התרבות, כבר חושבת על טיול נוסף בעוד מספר חודשים, הפעם למכון וייצמן. אז היכוננו!
- * לכל אלה ששאלו למה היה חדר-האוכל סגור ביום ג' בערב - תיקנו את הביוב בחדר שטיפת הכלים.
- * ברכות חמות ואיחולי שפשוף קל ל-3 בנים מאומצים (מאולפנים קודמים) שהת-גייסו זה עתה: ניק, קלייב ומרטין. שימרו על עצמכם!

שבוע טוב ושבת שלום

א ל ז ה

דבר המערכת

מופיעה בגליון זה כתבה, פרי עטו של סעדיה גלב, שהועתקה מעלון קיבוצי כפר בלום. הכתבה נממרה למערכת ע"י חבר שחושב שתוכנה - המימסד הדתי ודרישתו לשליטה אבסולוטית - יעניין קוראי עלוננו. עצם פרסום המאמר אינו אומר שהמערכת מזדהה עם תוכנו.

כמו כן מתפרסם מאמר של יואל מרקוס, עיתונאי "הארץ", שמותח ביקורת בוטה על מעשיה הפיננסיים של התק"ם.

נשמח להדפיס דברים בעלי עניין כללי וקיבוצי ממקורות חוץ, במידה שנשתכנע שהם יעוררו ויכוח או יגעו בדברים שקרובים ללב ונפש הקיבוץ.

העיכוב בהופעת "דברי" האחרון נבע מקלקול במכונת הצילום של ה"אופ-סט", שנגרם ע"י חדירת גשם לחדר ההדפסה. מספר תיקוני גג המקום מתקרב לאחד משיאי ספר גינס. כל הכבוד לבנאים!

אריק

פורים - פורים - פורים

משלוח מנות לפורים כהפתעה

השנה שינינו את דרך חלוקת משלוח המנות. על כל משפחה להכין מתנה למשפחה אחרת - בלי שמות. כמו כן על כל רווק ורווקה להכין מתנה לבן/בת יחיד. אנחנו לא מחלקים שמות השנה ובכל זאת סומכים על החברים שיכינו מתנה נחמדה, אך די צנועה, לאו דווקא קנויה. מעשה ידיך יתקבל בברכה. על החברים למסור את המתנה לא יאחר מ-3 ימים לפני חג הפורים. הודעה על מקום ושעה תבוא בקרוב.

להתראות
צוות חג פורים

ה"זיג-בוקס" לגיל הרך ייפתח בעוד כשבוע.

השנה אנו מבקשים לחזור לשיטות של פעם, כשלא ניתן לקנות הכול בכסף.

השתמשו בדמיון הפורה שלכם וחישבו על רעיונות לשימוש בחומרים קיימים. לכל בעלי "הידיים הטובות" ובעלי מכונות-התפירה, אנא עיזרו לנו...

איספו ניירות שוקולדים מזהבים ומוכספים וכו', מגזינים לגזירת שרשראות ועוד ועוד.

הורים, מחנכים ומחנכות, הפעילו "גלגלים" והתחילו לפעול. השנה הקניות יהיו בצמצום רב. אך הפורים השנה יהיה שמח ועליז יותר!

בברכה לכולנו
בשם הגיל הרך - ונסה

מזל

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

17.2. דותן קוניגס
יפעת דבולט

18.2. לורנס מרקוסון
שאול סמברג

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

19.2. תמר קולינס

20.2. אריאלה לויך

19.2. ענת ואלחנן כהן

20.2. קרול ופאול בילגורי

21.2. ריצ'רד איסטון

22.2. מיכי מנדזיגורסקי
ניסן פלמה

23.2. עמליה נוי

רודני ויטהם

דניה כהן

מרגלית כהן

שרון ליפא

טות

סג'ל/לחן המזכירה

מאז חזרתי מן הקורס, תלויה במשרדי תעודת B.K.M. = בוגר קורס מזכירים, המעניקה רשמית לתפקידי והיא תוצאה אמנותית-היתולית של מסיבת הסיום של הקורס. עם גושפנקא זו, הוקלה עבודתי...

זמני מתחלק בין היענות לבקשות חברים וישיבה במספר אינסופי של ישיבות. לעיתים מזדמן לי גם לחשוב על בעיות כלליות יותר, שפתרון נעוץ בשינוי הליכים ודפוסי מחשבה, ושלחן אין תשובות מן המוכן.

לאחרונה העסיקה אותי השאלה של מיעוט המשתתפים באסיפה. למרות שקבוצה קבועה מופיעה תמיד וכנראה רואה בכך חובה נעימה, אין היא אלא כחמישית מחברי הקיבוץ שלנו ועל הרוב מן החלק הוותיק שבו. נדמה לי, שנצטרך לתת את הדעת על הקלות טכניות או אחרות, ע"מ לסדר את עניין השמירה על הילדים ויחד עם זה לא להזניח בדיקה יסודית של מהות המוסד הזה, שתפקידו להעמיק את הדמוקרטיה, אך בפועל מתפקד אחרת. חשוב לי להבין גם מה מניעיהם של הנעדרים, שבחרו לא לבוא. אשמח לשוחח על כך עם כל המעוניין, ואגב - אפשר תמיד להיכנס למשרדי ע"מ לקבוע מועד לפגישה.

עניין אחר המטריד אותי הוא אי-מתן אינפורמציה מספקת לחברים על כל הנעשה בקיבוץ. למרות דו"ח הישיבות והמדור "מה נשמע" שב"דברי הכפר", יש צורך בדרך נוספת, כדי לשתף את החברה בכל המידע הזורם אלינו וגם משתנה לפעמים במהירות.

ביום ראשון הקרוב יושבו חברי שלוש ועדות - המשק, המזכירות והנהלת המפעל - ליום דיונים בנושא התארגנות התעשייה בכפר הנשיא אחרי הוצאת השלוחה. ועדת המשק החליטה על הדיון, במטרה להבהיר עניינים לקראת הבאתם לאסיפה להחלטה.

הוועידה הראשונה של התק"ם תתקיים בקיבוץ גבעת חיים איחוד בקיץ. מתחילה התארגנות לקראתה במרכז, שיתקיים בקרוב. שלושה נושאים עיקריים יעמדו על הפרק:

(1) התק"ם בחברה הישראלית
(רוצים ליזום פעולה חינוכית שבמרכז רשת בתי-ספר ברוח תנועת העבודה, פעולה כלכלית להקמת מסגרות שיתוף עירוניות ברוח הקיבוץ ופעולה הקשורה לעליה ארצה).

(2) גידול וקליטה
(על 30% גידול דובר עד כה והכוונה היא לחתור ל-50%. כתוצאה מכך יש ליזום תוכניות שיכון, תעשייה ולהביא גרעיני הכשרה אחרי הצבא ואולי להקים תנועה של יוצאי צה"ל).

(3) הצמיחה הכלכלית של התנועה
(תיעוש וחקלאות, כניסה לתחום התעשיות עתירות היידע וקליטה של בעלי מקצוע, הבהרת מקומה של החקלאות בפיתוח המשקי ושינויי מערכת החינוך כהכנה לשינויים האלה).

להשתמע ולהתראות

יעל ש.

הפארוואס פאר אונזערע יאסער

החלינוך הקיבוץ - סיכום ביניים

הצלחות וכשלונות (המשך)

אם לשפוט לפי השיחות הרבות שהתנהלו בעקבותיו, הפורום הראשון בנושא זה עורר עניין רב, ולכן החלטנו להקדיש לפחות עוד פורום אחד לאותו נושא. הוא יתקיים ביום א', 24.2.85 בשעה 21.15 במועדון הפעם ביקשנו מארבעה בנים ובנות לחשוף טפח מאישיותם, בעיותיהם ושאיפותיהם. מסרנו להם חמש שאלות בתחומים שונים, הם שוקדים עתה על ניסוח תשובותיהם ויקראו אותן לפנינו, בקצב הכתבה, בערב הפורום. בתחילת הערב נשמיע מעל קסטה תמצית הדברים שנאמרו בפורום הקודם, לטובת אלה שלא היו נוכחים. אחרי-כן נקרא את חמש השאלות ונמסור את רשות הדיבור לארבעת הפותחים הנרגשים. חלק זה של הערב לא יחרוג ממסגרת 60 הדקות שהקצבנו לפתיחה, ואז נעבור לדיון הכללי, אשר ללא ספק יהיה גם הפעם ער ומרתק. אנו מצפים להשתתפות שיא ומזמינים במיוחד את בני כיתות י"א-י"ב ואת הוריהם.

להתראות

ישראל א. - יצחק ג.

זהו בגדים

- 1) ביום א' 17.2.85 בין השעות 17.00-19.00 יתקיים זיהוי בגדים, שנכנסו למחסן ללא סימון. אחרי תאריך זה כל הפריטים שנכנסו בחודשים ספטמבר ואוקטובר ללא מספר יעברו לרשות המחסן. ברצוני להדגיש שאין ביכולתנו להחזיק בגדים מעונה לעונה - לכן כולכם מוזמנים לבוא ולבדוק.
- 2) בחלוקת הבגדים לתאים אין פיתרון מושלם לטעויות אנוש וקורה שבגד זה או אחר הושם בתא הלא נכון. הפיתרון היחידי שאנו מציעים הוא לבדוק את הבגדים בתא לפני הלקיחה, פן נפלה טעות. כמה רגעים של טירחה ימנעו אי-נעימות ועוגמת-נפש שלך ושל חברך. בתקווה לשיתוף פעולה ובתודה מראש בשם צוות המחסן מינה סלע

דוח נשיבת וחברה

מ י ו ם 4.2.85

נכחו: ג'וני, רות ג., רחל א., אלק, זאב

על סדר היום:

1. מרפסות

נבנו מספר מרפסות בקצה הבית. הוחלט לפתוח דלת בחדר-השינה, כדי לאפשר גישה למרפסת מתוך הבית. כמו כן הועלתה הצעה, לפתוח דלת אחורית בכל הבתים, דגם 54 מ"ר. סוכס לכלול את ההצעה בתוכנית ההרחבה.

2. טלפונים

ועדת החברה מציעה את ההנחיות הבאות שיועברו למזכירות ולאסיפה להחלטה:

א. חלוקת מכשירי טלפון: ועדה מצומצמת, בהשתתפות המזכירה, מרכזי המשק והשירותים, מרכז ו. חברה והממונים על ההתקנה יציעו קריטריונים לחלוקת מכשירים ולזכאות, עקב מחסור בשלוחות.

ב. שיטת ההקצבה:

לזוג - 100 פעימות לחודש (1200 פעימות לשנה)

ליחיד - 75 " "

לחיילים, סטודנטים, שנת שירות -

40 פעימות לחודש

ילדים מכיתות ז', ח' - 10 פעימות לחודש

ילדים מכיתות ט'-י"ב - 25 פעימות לחודש

כל אחד יקבל דו"ח חודשי על מצב חשבונו. החשבון נסגר בסוף השנה. אין העברות משנה לשנה.

ג. שיחות לחו"ל. תימשך השיטה הקיימת, דהיינו לכל חבר זכות של 9 ד' בשנה, לפי התעריף המוזל.

ד. שיחות עבודה מן הבית. בעלי תפקידים וחברים שלהם צורך לקיים שיחות טלפוניות מטעם העבודה בערבים, יקבלו קוד לחיוג. חלוקת הקו-דים תהיה באישורם של המזכיר ומרכז המשק.

ה. שיחות פרטיות ממקום העבודה. למרות שאין לעודד תופעה זו, אין ספק שלפעמים אין ברירה וחייבים לטלפן במשך היום. לצורך זה יופעל אחד מתאי הטלפון הציבוריים בין השעות 7.00-14.30.

ו. ועדת כוח-האדם תפעיל מרכזיה אחרי שעות העבודה כל עוד לא יהיה קשר ישיר לשיחות נכנסות.

ז. יש צורך דחוף שועדת כוח-אדם תמנה אחראי לנושא הטלפונים (תפעול ואחזקה).

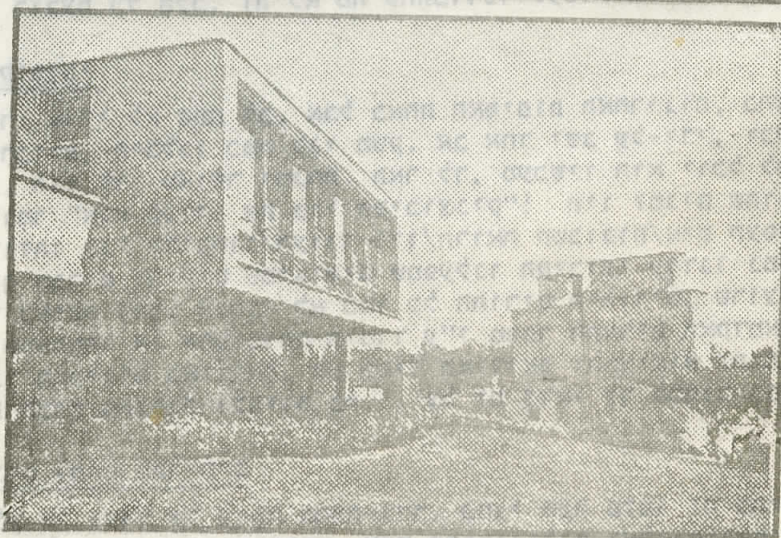
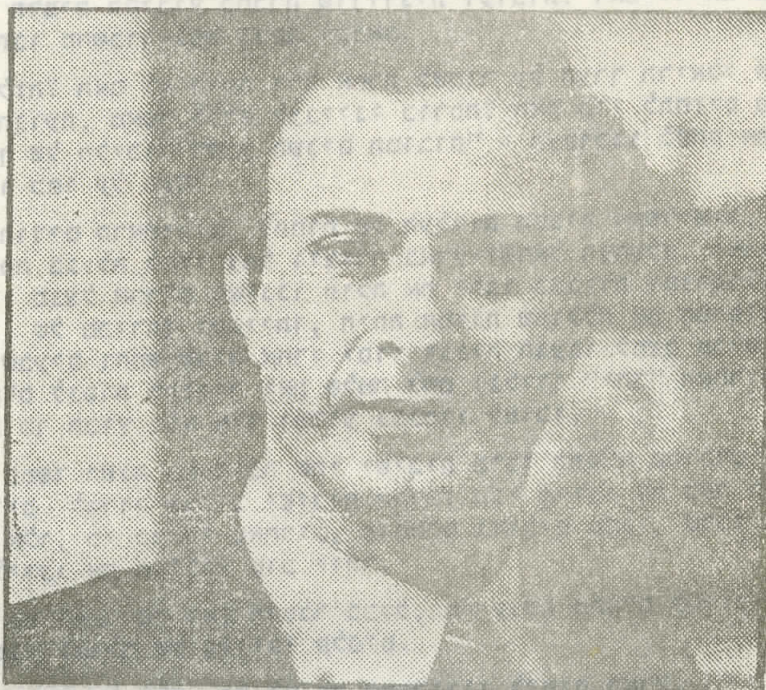
ח. כל האמור לעיל יופעל לתקופת נסיון של שנה ובתום התקופה תיעשה בדיקה.

רשם: ג'וני

והיה החזון לספקולציה

מאת יואל מרקוס

**מי שטוענו כי הקיבוצים הם הם
הקפיטאליסטים האמיתיים — קיבלו חיזוק
לעמדתם בפרשת דוד בלאס**

בלאס והקבוצים: ערכים במבחן האינפלציה

חסכוניותו ואיך שומר מפעל על
ההון החוזר שלו. אך הכסף הרב,
שחיפש אפיקי ביטחון, בתנאי ה-
אינפלציה הרצחניים שנצטוו בממ-
שלת בגין-ארידור, גילה משהו טוב
יותר מ, "ביטחון": את הדרך להכ-
פיל, לשלש, לרבע ולהמש את עצמו
בשוק פיננסי מזומה, מלא עסקות
אוויר ואשפים פיננסיים. הרווחים
הקלים הטריפו את הציבור והורידו
אותו מהפסים. האם שמתם לב כמה
מזומנו מוקדש לשיחות על כסף,
להתעסקות סביב כסף, בעיקר כסף
קל? התחושה שכל אחד יכול לזכות
בקלות הדביקה את הכל. טוטו,
לוטו, פיס, תפוח כמוצרי לוואי
מעבר לכל פרפורציה. גם הטובים
החסולדיים שבמסדותינו, ולא רק
אזרחים נבערים מדעת, נדבקו ב-
טירוף. בנקים שאמורים היו להיות
חומת שפיות הדעת החסולדית נס-
חפו למחול בניפוח מנייתיהם. תע-
שיינים עברו לפסי ייבוא שהכנסתם
קלה והוצאתם קטנה, במקום הרח-
בה ופיתוח של הייצור. עסקים רבים
הטו את העין החוזר שלהם לבורסה
במקום לשלם לספקיהם בזמן, וכל
אלה כהוספת בגוין לדליקה ב-
עיצומה.

קלות הדעת הספקולטיבית גלשה
מעולם הפיננסים לזירה הפוליטית.
את מקומה של ציונות דתית תפסו
ספקולנטים בכובעים שחורים וזק-
נים ארוכים שעמדוניהם הפוליטיות
נעשו פועל יוצא מגודל ההקצבות
שקיבלו מקופת המדינה. רק באח-
רונה שמענו כי שלושה מיליוני
דולר מנעו פרישתה של מפלגה
קיקיתית מממשלת האחדות. וכי
איך אפשר לכנות את מלחמת לבנון
אם לא כספקולציה גודלה וקלת
דעת שבה הימרו על רווחים פולי-
טיים קלים ונחלו במקומם מפלה,
שבה נפלו בני אדם במקום מניות?
ואיזה התקף של קלות דעת הימור
ביתרות המטבע של המדינה, בכל-
כלת ישראל, הביא אותנו למצב
שבו משק המדינה הגיע למצב
הבורסה בסוף 1983.

העובדה שלתנועות הקיבוציות לא
עמדו המעצורים האידיאולוגיים לבי-
לום אותן מפני ההצטרפות לטירוף
הכללי של כסף קל היא מדכדכת
ומזמינה חשבון נפש. משום שהיא
סוגרת את מעגל ההסתאבות החב-
ריתית ומאשרת עד כמה נספגה בנו
"ברכה" המשחיתה של האינפלציה.
קל לסיים מאמר זה מבלי להיות
קצת "חמאלי": מה קרה, לעצומה,
לערכי הסדר הפשוטים של חיי
יצירה ב"הישר ושל תמורה
הוגנת כנגד "ההונאה?"

תופעה זו מלמדת שבעצם צו-
כל תוצי השחורות: האינפלציה אכן
השחיתה לא רק את כלכלת המדינה
אלא גם את ערכי היסוד של ה-
חברה. ההשחיתה החלה בעצם בדאגה
מאוד לגיטימית ומאוד עניינית —
איך שומר אזרח על הכנסתו ועל

הרב שהקיבוצים צברו, "שיחק" ב-
ספקולציה, במקום שיילך לפיתוח
חקלאי ותעשייתי. הקיבוצים כאילו
ויתרו על מעמד העלית העזית
של חברתנו כשהצטרפו למת שני-
סה לעשות עם ישראל כולו: כסף
קל.

שאלה הראשונה שעלתה על ה-
כשדוד בלאס פרץ לכותרות
ושיות, היתה בלתי נמנעת: מה
כובצים בעולם הספקולנטים וה-
ולציה? כיצד זה קרה שהסיטמה
בס' פי דוגם שם" פינתה את
מה למציאות של מיליון דולר
ומיליון דולר שם? איך זה
שהחזון של צורת חיים, אשר
ה והגשימה עקרונות של שיבה
למה, של חיי עבודה וצורה,
ה אח מקומו להימורים מסוכנים
ירות בבורסה והלוואות בריבית
קצוצה בשוק האפור? מה קרה
ועתה הקיבוצית, שאינה כה נד-
כבעבר בקליטת עליה, שני-
תה קמצנית בהתנדבות חבריה
ללות נבחרים של צה"ל, אך
נדבת להתחבר עם דמויות
עות או פחות ידועות בעולם
ננסי, ששמן הולך לפנייהם כי
מרגלים בכספי הוולת תמורת רוו-
קלים?

יקף ההימורים הפיננסיים שה-
עות הקיבוציות באמצעות קרני-
ון או הקיבוצים באופן עצמאי
מעורבים בהם בשנים האחרונות
ו' דוע. אך אפשר ללמוד משהו
גודלו של קרחון הממון הזה
הקצוות המבצבצים בכל סערה
נפית המגיעה לידיעת הציבור.
עשה, לא היה סקנדל אחד —
זה משבר המניות הכללי ומשבר
יות הבנקים, ואם זה מפולת
מד ריגריפישמן, פרשת יורם
פרשת דכנר וכי"ב — שלא
גלו מאחוריו סכומי עתק של
יבוצים. מי שעשה את המלאכה
תימטית הפשוטה של חיבת כל
כומים שנתגלו בכל הפרשות ש-
פוצצו (ויש להניח שהיו עסקות
ות מצלחות שהציבור אינו יודע
יהן) מגיע בקלות לסכום של
מיליון דולר. מכאן אפשר ל-
גר שהסכומים המעורבים באמת
ווק ההון הם הרבה מעל לחצי
ליארד דולר.

מי שטען תמיד כי הקיבוצים
הקפיטליסטים האמיתיים של
דינה, גם כשזה היה רחוק מלהיות
ת, דאי מתגאה עתה: הרי א-
תי לכם. בפרעל אין שום סיבה
עינינו וזיה צרה בכך שהקיבוצים
נכנסו לתולדות עמנו כמייבשי
אות, כובשי קרקעות, חלוצים ו-
גדלים ששיעברו את טובת הפרט
אבת הכלל, גם הצליחו התעשרו.
מרי ככלות הכל, אין אידיאולוגיה
ל עוני, אך עינינו זיהות ובוהות
ל התופעה, שחלק ניכר מהכסף

בנינו לבין עצמנו

אנחנו במראה המציאות

אפשר לטעון שיואל מרקוס, שחיבר את הכתבה שהעתקנו כאן, אינו נמנה עם אוהבי התנועה הקיבוצית ושיש בדבריו לא מעט שמחה לאיד, הגזמה שכוונתה לפגוע, ורצון לערער את תדמית הקיבוץ כחברה שוויונית ועובדת. ואפילו אם כל זה נכון, אין זה פותר אותנו מחשבון-נפש נוקב וכואב.

איך הגענו לזה? האם לא היתה דרך אחרת לשמור על הערך הריאלי של רווחי הקיבוצים ושל התנועה, מאשר ללכת לענייני בורסה? האם כדי להחזיק מעמד בתקופת שבע שנות השלטון של הליכוד "שבע השנים הטובות" - הצטרכנו לשחק את המשחק שארידור וקודמיו כפו על העם?

החלוצים היהודים הראשונים, לפחות של העליות השניה והשלישית, ברחו מעסקי האוויר של הבורסה בגולה לחיי עמל ויצירה בארץ-ישראל הנחשלת. האמונה בעם שחי על אדמתו, שאינו מנצל אחרים ואיננו תולה את יהבו במניות ומניפולציות של עלייתן וירידתן, של מכירתן וקנייתן, היתה אמונה שחוללה את המהפיכה ששינתה את פני הארץ. ושבעים וחמש שנים אחרי יסוד דגניה הגענו למצב מביש שמחייב את שני מזכירי התק"ם לנסות להסביר ואת שלמה לשם (גליון "יחד" האחרון) לציון, איך מנסים לצאת מן הבוץ ולא איך ומדוע נכנסנו לתוכו.

נדמה שהיו במשך השנה האחרונה שתי ישיבות מרכז התק"ם שהוקדשו לעניינים כלכליים-תנועתיים. למרות שברוב ישיבות המרכז אני מייצג את כפר הנשיא, לא השתתפתי בישיבות אלו, כי סברתי שאחרים, מומחים גדולים ממני, מרכז המשק או הגזבר, יוכלו לייצג את הקיבוץ טוב יותר.

איני יודע מה נאמר שם ואם הוסבר בכלל, מה עושה התק"ם לחיות לפי עקרונות-תיו ומדוע נכנסנו לעולם של בנייני קלפים.

אכן כבדה רובצת על הלב. זה לא מה שהתכוונו לעשות בארץ.

שמחת אב קיבוצי

שח לי חבר: אולי לא שמת לב, אבל באחת האסיפות האחרונות, בהן הצבענו על נושא בקשות לחברות, קיבלנו כמה בני משק. אב אחד ישב על-ידי, וכשנודע שבנו התקבל לחברות, הוא קרן מאושר ומנחת. תאר לך, מעכשיו הוא יוכל להצביע על בנו שהוא אוהב ולומר "אנא תכירו את בני הקיבוצניק"! היו זמנים שהורים היו אומרים בגאווה "וזהו בני הדוקטור/העורך-דין/הרואה חשבונות/איש העסקים המצליח". תדע שיש עדיין חברים ותיקים שמרגישים שמפעלנו הקיבוצי עודנו נמשך, כי בניהם רוצים להמשיך באותה דרך. אנחנו לא כמו כל ההורים היהודים, שרוצים שבניהם ימשיכו בעסק המשפחתי או שחשיבותם תימדד ע"י מספר התארים האקדמאיים בכרטיס הביקור. אנחנו מאמינים באידיאה. לא תמיד האידיאה והמציאות זהות, אבל עוד שואפים לבנות חברה מתוקנת ולחיות בה... על זה כדאי לך לכתוב בטור שלך.

בין תנינים למים מסריחים

בילנו חלק די גדול של בוקר בחמת-גדר. כחצי שעה מזמן זה בהינו ותהינו מול התנינים, שהם נקראים גם תמסחים, שהם קרוקודילים ואליגטורים או קימאנים ועוד זן כזה - בערך כמו תפוז, מנדרינה, קלמנטינה ותפוזינה. אחרי שהתפעלנו משריד חי זה של החיות הפריהיסטוריות וספגנו מנה די גדולה של סטטיסטיקה - הקרוקודיל תוקפן גדול מן האליגטור, אבל זה משנה הרבה אם שניהם רעבים; מח-זיקים זכר אחד לשמונה נקבות, לכן בנות המין היפה (?) נלחמות על הזכות למגע האינטימי עם הגברים (אליגטורית נבונה ומושכת, בת 40 ובעלת אורך ארבעה מטר, מעוניינת פגוש אליגטור אקדמאי - לא משנה אם ספרדי או אשכנזי - למטרה אינ-

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

טימית). לתנינים יש בין 70-80 שיניים וכאשר נשברת שן צומחת חדשה במקום המ-
קולקלת. הם יכולים לשהות כשעתיים מתחת למים מבלי לנשום אוויר. כיום מייצאים
תנינים צעירים שמגדלים בחמת-גדר לארצות אחרות, כי שלנו הם בריאים יותר (עוד
הישג לרפואה הישראלית ולקופת-חולים).

אחרי זה מיהרנו להצטרף למר ישראל המצוי ולאשתו בתוך בריכת המים החמים
והמסריחים. כל מי שיש לו מחלות עור או שיגרון או דלקת מי-יודע-מה בא לטבול
במים אלה. בעלי כרס; הולכים בעזרת מקל; עקרות בית; פועלי בניין; דתיים וחי-
לונים - כל-כך הרבה בשר אנושי, שרובו נושא את סימני הזיקנה. כל-כך הרבה
שיחות חשובות באמצע הבריכה:

- אמרתי לו שאחרי שראיתי שהמחירים במכולת שלו גבוהים, החלטתי להפסיק לקנות
אצלו. מאז אני מקבלת יחס מיוחד, שירות אדיב, מחירים סבירים...

- אמרתי לו: למה תפסת דווקא אותי, כאשר שני אוטומובילים שעקפו אותי נסעו
במהירות של 100 קמ"ש לפחות? ואתה יודע מה שהוא ענה לי? הצבע של האוטו שלך
מוצא חן בעיני! זה שוטר זה?

- אם פידלר לא יחתום על ההסכם תוך שבוע, אני והאישה נקבץ נדבות בתחנה המרכז-
זית.

- סוניה, אני זוכרת אותך מן הסמינר בירושלים בארבעים-ותשע ואני אומרת לך
שלא השתנית כהוא זה. נו, העור לא מה שהיה והשדיים לא ידליקו אש בוערת בעיני
כל גבר, אבל כללית לא השתנית...

לפעמים כדאי לעשות פסק-זמן עם התמסחים והטובלים האנושיים. רק האחרונים
אוכלים כל הזמן...

שבת שלום

א ר י ק

לכל החברים בכפר הנשיא -

רוצה להודות על התמיכה והזרם הבלתי-פוסק של חום ומתנות,

שהגיעו מהמשק בימים הראשונים, הקשים, שלאחר הולדת שחר.

עכשיו קל הרבה יותר, היא איתנו בבית ואנחנו נהנים ממנה

וגאים בה כמו כל זוג הורים "טירונים".

התמזל מזלנו ("בני המשק") שנולדנו במקום חם ופתוח כמו

כפר הנשיא, מקום שהיה ותמיד יישאר לגבי בית.

שוב תודה על הכול

רותי גדליזון (חצור)

בחזרה לדרדרה - אש אורה

לפני כמה שבועות נפל בחלקי ללוות את ילדי בית-הספר המקומי, עם מוריהם ואפרים מדריכם, בטיול לדרדרה ושמורת החולה.

דרדרה היא אחד המקומות בארץ-ישראל של 1948 ומלחמת העצמאות, שהשאר כי רושם בל ימחה. בקיץ '48 עזבתי את דרום-אפריקה עם קבוצה של מתנדבי חוץ-לארץ (מח"ל) בדרכי ארצה. נסענו שישה ימים ותלאות הדרך הן סיפור בפני עצמו. מנפולי הפלגנו באוניה עם 700 מעפילים, וגם שם לא חסרו הזדמנויות להתרגש.

בהגיענו לצריפין מיינו אותנו ומצאתי את עצמי בקבוצה המיועדת לתגבר את הגדוד ה-72 בחטיבת 7, שסבלה אבידות כבדות בלטרון. אחרי כמה פעולות קטנות בסביבת קב' אילון בתמרה התרחשה הסתערות הכידונים היחידה כתש"ח - טיהרנו את הגליל ממירון, דרך גוש חלב וסאסא - עד מלכיה, עם אבידות מעטות. כל זה היה כנגד "צבא ההצלה" של קאוקג'י, ואני השתכנעתי שכל הניסים מתרחשים בצידנו. עם מעט אימונים, חסרי נשק וציוד, אך ברוכי מזל היינו שלא סבלנו אבידות רבות יותר.

נחנו קצת ונשלחנו למחנה פילון. איזה מקום עלוב! פילון שימש לנו בסיס לתפקידי שמירה במשלטים באזור, בעיקר בירדה (משמר הירדן של היום). בשלהי דצמבר באמצע הלילה הוציאו כ-40 מאיתנו חזרה לפילון, כדי לתת לנו בבוקר תוספת נשק ותחמושת ואת הידיעה שיוצאים לדרדרה. מנומנמים ונבוכים הגענו לחולתא ואז הראו לנו שדרדרה נמצאת מעבר לאגם החולה. רוחי נפלה לשפל, כשראיתי את הסירה הקטנה והרפסודה הרעועה, שעליהן הועמסנו. אמרתי לעצמי: מקס זהו זה. איננו שחיין טוב, אז במקום לחשוב על המים ניסיתי לחשוב על דברים טובים כמו בירה וכדורגל.

לבסוף הגענו לצד השני ומראה המקום הכניס אותנו להלם. רטוב, מלא בוץ, בור גדול ובו שתי פרות. צריף פח, ששימש חדר-אוכל ומין מקלט מבטון, המיועד למגורים. הבטתי בירדה החוזרת וזה לא גרם לי עונג.

לפנות בוקר יצאנו, שותפי המקלען ואני, לעמדה הקדמית. רק עם עלות השחר הבנו את מצבנו. כ-200 מטר מאיתנו ומעלינו ישבו הסורים, שקידמו אותנו בברכת בוקר טוב בצורה של כמה רימונים כלפי העמדה שלנו. לא נורא, אמרו לנו בקשר מחולתא, כך הסורים עושים תמיד.

לא הצטערתי כשהחליפו אותנו פתאום אחרי שבוע. הרגשת ההקלה היתה מלווה, הערצה רבה לחבר'ה, בנים ובנות, שהיו איתי: דוברי צרפתית, ספרדית ועברית, ואני לא דיברתי איתם מילה.

עד שהייה זו בדרדרה היו חוויותי כמסיבת פורים. בדרדרה התחלתי להרגיש שהאנשים שעימם הייתי - אלה אנשים של ממש. לפני פגישתי עימם לא החלטתי, אם להשתקע בארץ או לחזור לחיים הקלים ברוסיה. דוגמתם האישית של הסובבים אותי באותם ימים שיכנעה אותי.

אני רואה את השנים 48-54 בארץ כימי הזוהר של ישראל. חבל שרוח הימים ההם לא שורה עד היום. אך תקוותי לא תמה.

לסיום אני מודה לאפרים, למורים ולילדים בעד יום נעים ביותר. לבדי לא הייתי מצליח למצוא את המקום שוב. תודה.

מקס חייט

אוסיקה וסיפורים לילדים

רכשנו מספר תקליטים עבור הילדים. עד שנמצא סידור מתאים כדי שכולם יוכלו להקליט לעצמם, התקליטים נמצאים אצלי ואני מוכנה לדאוג להקלטה. בשלב זה אני מקליטה לבתי-ילדים. כל מי שמעוניין ישים קסטה בתא-דואר 49 עם שם התקליט הרצוי ושם המבקש (אפשר תקליט או שניים, תלוי בקסטה).

והרי רשימת התקליטים לפניכם:

1. הטיול לארץ התווים/ גידי קורן - שלמה ארצי
 2. המסע אל האי אולי/ מרים ילן-שטקליס כתבה
 3. פינוקיו, כיפה אדומה, שלושת הדובים/ חנה מרון מספרת
 4. עליסה בארץ הפלאות/ מספרת שושיק שני
 5. לדוד משה היתה חווה/ שירי חיות
 6. פעוטות אנחנו - שירים לקטנטנים
 7. הסירים על הקיר/ שירי אנדה עמיר לילדים
 8. שירים שילדים אוהבים/ אילנית
 9. עפרה חזה לילדים
 10. סיפורי התנ"ך לילדים/ מאיר שלו (יוסף במצרים, שמשון הגיבור, שמואל הקטן, דוד וגלית, אהוד בן-גרא, משפט שלמה)
 11. הנפח העליז/ סיפור מוסיקלי לילדים - מספר דניאל פאר
 12. אגדות קוקית השעון, כנ"ל
 13. אגם הברבורים/ סיפור מוסיקלי לילדים (צ'יקובסקי) - מספר דן כנר
 14. מפצח האגוזים " " " " - מספרת יונה אליאן
 15. ארבע העונות בחייה של טיפ/ כנ"ל (ויולדי)
 16. שחרזדה וסיפור מסעות סינבד המלח/ כנ"ל (רימסקי-קורסקוב) מספרים יורם ארבל ואורלי יניב
 17. חנות הקסמים/ כנ"ל (רוסיני-רפיג'י) - קורא דניאל פאר
 18. עולמו של פר-גינט/ - קורא דניאל פאר (סוויטות פר-גינט במקורן ובמלואן - מספר 1 אופ. 46 ומס. 2 אופ. 55)
 19. היפהפיה הנרדמת/ מוסיקה של צ'יקובסקי - מספר יוסי גרבר
 20. שתהיה בריא/ד"ר גידי קורן מספר לונותי.
- ועוד תקליטי חגים: פורים, פסח, חגי תשרי, בשלב זה.

בברכה לכולנו

ונסה

מכלי אל כלי

למען יהדות אמיתית ומתפתחת

המסורת הליברלית מלמדת סובלנות, הבנת הזולת, אורח-רוח, איפוק, חוש הומור - אין היא דוגלת בגישה הנוצחית של הגשת הלחי השניה לאחר סטירה.

ליברליות איננה חולשה.

סובלנות איננה מציעה לזולת לטפס על הראש.

המיסד החרדי האורתודוקסי הגדיש את הסאה בגלל יכולתו להפיל מוראו על הציבור - תמורת טפשותו - גבר תיאבוננו ויצא להתקפה מוחצת עלינו. על רוב רובו של עם ישראל, כאן ובגולה.

ראשית, השתלטו על המושג דת ומצהירים, שהם השומרים האמיתיים - ולא היא. שנית, בסחיטה, באיומים, באכנים, בממון ובאלימות מתבצר המיסד ומשליט טרור רוחני ופוליטי. אם לא ייעצר, יעבור ליותר גידופים ויותר מעשים. שלישית, המסוכן מכולם, מנסה המיסד להשיג שטיפת מוחותינו מתוך הנחה, שאנו נקבל כעובדה, שהאורתודוקסיה היא הנציגה האמיתית של מסורת ישראל המפוארת.

במה נתגונן? בעיקר בהעמדת האמת על כנה. דת בלי עקרונות-מוסר הומניסטיים היא עבודת אלילים. החוגים המגינים על פרשנות הרבנים ומתעלמים מפרשני התורה הראשונים והעיקריים, הנביאים, אינם ראויים לתיאור הנשגב "דתיים". מותר לקרוא להם חרדים, הלכיסטים, אורתודוקסים, נקרופיליים, סוגדי מצבות וקברים, איגוד מקצועי רבני - כל שם מחוץ ל"דתיים".

המושג "דתי" הוא קודם כל מושג אנושי. דת בלי מוסר היא גרסיה לעבודת אלילים. המניח תפילין וזורק אכנים בשבת איננו דתי. המתחמק משירות צבאי ומנצל שירותם של האחרים, אינו דתי. המתנועע בתפילה ומכריח שעונים, איננו דתי. בקיצור, שומר מצוות שאינו נוהג בדרכי נועם והגינות, מבזה את הדת וערכיה. המטיל חרם על בעל דיעות מנוגדות הוא אינקוויזיטור. ההומניסטים הם דתיים, בין אם חילוניים בהגדרתם ובין אם הם מאמינים באלוהים.

כל נפקיר את הדת לפונדמנטליסטים מ"נטורי קרתא" ועד ל"חצרות" למיניהן. כל נרשה ליוצאי מזרח אירופה לעוות מושגים אנושיים בגלל פלפולים. אם ישנה עדה מעורבת רווית ממזרים, היא אנחנו האשכנזים יוצאי רוסיה, פולניה וליטא. דם סלבי זורם בעורקינו ויש רק להסתכל בפרצופינו להיווכח באבותינו הקוזקים. וזה המיסד המערער על טוהר הגזע היהודי של אחינו האתיופים. זה מעבר לחוצפה. זאת שטות.

היוצא מכל הנ"ל, אני מציע להתארגן להתגוננות. אני מציע להתלכד בארגון מקיף בלי מנגנון, בלי מזכירים, בלי דמי-חבר, בלי משרדים, ארגון להצלת היהדות. נחזיר לעצמנו את הגדרת המילה "דת".

מוסר, אנושיות, הגינות, אהבת הזולת, נימוסים - זאת תמצית דת ישראל. זורקי אכנים, מטילי חרם, מסרבלי הגיור המאובנים, שרידי ימי-הביניים - יחיו בפינותיהם ובל יעכירו את אוירת ארץ-ישראל המתחדשת, הפורחת, הנאמנה, המסורתית, הדתית המתקדמת.

נוכיח שבאהבה, בהגיון, בהתמדה נהדוף את הפונדמנטליסטים התוקפנים.

נסביר אמת זאת בחוגי בית, בעיתונים, בירחונים, בבתי-הספר, בארגונים, בכנסת. נציף את הרדיו והטלביזיה באהבת אדם. נתכתב עם חברינו, ידידינו, שוחרי עם-ישראל.

העתיד הוא שלנו, לא של האיגוד המקצועי השאפתן לשליטה המכנה את עצמו במירמה "דתיים".

סעדיה גלב
כער בלום, 1.2.85

30.1.85

מעלה צביה
ד.נ. כרמיאל 24901

אל צעירי קיבוץ כפר הנשיא

הקדמה:

קריאה זו מופנית אל אותם צעירים, נשואים ורווקים, שעדיין לא החליטו על עתידם בחיים, אבל היו רוצים לנסות משהו חדש, מרתק ומלהיב!

לצעירים אלו אנחנו מציעים הקמת קיבוץ חדש באזור יפהפה ובעייתי. אתגר אמיתי שנקרא - מעלה צביה.

=====

מעלה צביה הוא המיצפה הראשון שהוקם במסגרת תוכנית ליהוד הגליל והוא עלה לקרקע בשנת 1979. המיצפה נמצא בגליל המרכזי ליד הכפרים הערביים הגדולים סכניו, ערבה ודיר-חנא, שכן לקיבוץ לוטם ולשבט הבדואים הסאוּעַד שמתגורר בהר כמון, ומנסה ליצור יחסי שכנות טובים עם כל הגורמים האלו באזור.

בשנת 79 החליט התק"מ לקבל על עצמו את הקמת הנקודה והפיכתה לקיבוץ. היות והתקשו למצוא גרעין מייסד להקמתו, החליטה חטיבת בני הקיבוצים לקחת על עצמה את פיתוח המקום ואחזקתו עד לבוא הגרעין המייסד. מאז ועד היום עברו במקום שישה מחזורים של בני החטיבה במסגרת שנת שירות מוקדמת ובליווי מצומצם של בוגרי צבא.

במעלה צביה פותחו מספר ענפים, שהעיקרי והמורכב ביניהם הוא ענף הבקר. שטחי המירעה שגודרו לצורכו הם בסדר גודל של 15,000 דונם ועדיין נמצאים בשלבי הגדלת השטח עד לס"ה של 25,000 ד'.

שאר הענפים שקיימים היום:

קבוצת ייעור שהיא חלק מתאגיד של 4 קיבוצים (לוטם, תובל ולבון), שלוחה של מפעל ק.מ.א. (לוחמי הגטאות), חממות לגידול ירקות והכנת זרעים לבצל בשביל חברת "הזרע". ענפים אלה נועדו לאחזקת המקום ואינם כלולים, בהכרח, לענפים בקיבוץ החדש שיוקם.

=====

השנה השתנה הרכב האוכלוסיה במקום.

קבוצת הצעירים צומצמה בחצי ל-14 חכר'ה והתווספה למקום קבוצה של בוגרי צבא (כ-7 איש), שרובם היו לפני הצבא במעלה צביה והחליטו לחזור למקום, כדי לנסות ולייסד סוף סוף את הקיבוץ.

בתק"מ התגבשה החלטה, שאין להמשיך ~~אם~~ המתכונת שהתקיימה עד היום (גרעיני בנים), מכיוון שהדבר גורם לקיפאון בפיתוח הקיבוץ. האלטרנטיבות הקיימות - מציאת חבורה מייסדת לקיבוץ מספטמבר '85, ואם זו לא תימצא, הפיכת המקום להיאחזות נח"ל עד היום שבו יעלה גרעין נח"ל או כל גרעין אחר כמייסד.

לפיכך ניתנה לקבוצת בוגרי הצבא תקופת זמן מוגבלת (עד אפריל השנה) למצוא את החבורה - 25 איש בוגרי צבא, בני קיבוץ בגיל 22-30+, אשר יתנו את אישורם לבואם בספטמבר '85 או בחודשים הקרובים שלאחריו.

עד כאן, בקצרה, סיפורה של מעלה צביה.

=====

אנו פונים אל הצעירים המועניינים בנושא:

- א. אנחנו מעוניינים בעיקר בזוגות נשואים, בזוגות עם ילדים עד גיל ביה"ס ובבוגרי צבא רווקים שעברו כבר, פחות או יותר, את שלב הטיול בחו"ל ושנת חופש.
- ב. אנחנו מזמינים את כל המועניינים לבוא ולבקר במקום, גם אם אין להם תוכניות על המקום - פשוט כדי ליהנות מהנוף המשגע.
- ג. כל מי שהנושא מסקרן אותו, שיפנה אלינו בכתב או בטלפון ואנחנו כבר נגיע אליו, גם אם הוא מתלבט.
- ד. הזמן המוגבל העומד לרשותנו מאלץ אותנו לבקש מאלו שחושבים על הרעיון הזה - ליצור קשר בזמן הקרוב ביותר.

הדרך ליצור עימנו קשר:

הכתובת - מעלה צביה דאר כרמיאל, מיקוד 901 24
טלפון - 86090 - 067

לבקש את דרורה או גבי.

דרך נוספת: עוזי בן-שלום (ועדת כוח-אדם בתק"מ) טל. 55755 - 067.

מקווים שמצאנו אוזן קשבת...

ומודים על פרסום המכתב

בוגרי הצבא של מעלה צביה

נ ס י ע ו ת ל ר א ש פ י נ ה

בזמן האחרון שוב עלה מספר הנסיעות לראש-פינה וסביבתה.
בהתחשב במחיר הגבוה של הדלק, כל נסיעה שלא תתואם עם סדרן
התחבורה תחוייב בתקציב האישי.

ועדת תחבורה

נ ר - ז י כ ר ו ר

ל' בשבט - גלעד היימן

נוכחים: מיכאל ד., הרי, מיכאל כ., לס, פרנקי, ג'ק ג. ארווין
יעל ש., מיכל
חסר: דודיק

- (1) ערן פ. - יעבוד במסגרת ביה"ס המקומי יומיים בשבוע, במחשבים ובאבוקדו-
בית 4 ימים, אחרי תקופת לימוד בב"ס האזורי בכפר בלום.
- (2) אבי פרס - נכנס ל-3 חודשים למפיל (סבב קליטה)
ג'ודי פרס - נכנסה ל-3 חודשים לפיוטון יסמין (סבב קליטה)
- (3) אפרים מ. נכנס למשק הילדים לתקופה של כ-4 חודשים ומחליף את דורון ד. דד
שיצאה לחופשת לידה.
- (4) עזרה מקדרים - התקבלה פניה מקיבוץ קדרים, לעזור להם במציאת מקומות
עבודה. הוחלט לאשר כניסת 6 חברים/ות למפעל. בחורה אחת עובדת באבוקדו-
בית ובחור עובד בלול כבר מספר חודשים, מתוך כוונה ללמוד את המקצוע.
- (5) דליה ב. מחליפה את דוט לתקופה של כחודשיים, עקב יציאתה של דוט מגן
שקד מטעמי בריאות.
6. עופר פ. - מבקש לאשר לו חצי יום בשבוע לצורך שיעורי סקסופון בכ"ב.
עם זה ו. כוח-אדם, לאור אי בהירות בנושא, מבקשת מהמוסדות המתאימים
לדון בצורה מקיפה בנושא לימודים קצרים במשך יום העבודה.
7. ג'אק ג. הגיש רשימת בקשות מקיפה, הכוללת את שמות הממשיכים, והמבקשים
ללמוד בתשמ"ו והתקיים דיון ראשון בנושא. הדיון ימשך בישיבה הקרובה.

"Mrs Tommy," as we used to call her, was born in Berlin in the last century, to a well-to-do family, who owned 'clothes' stores in various towns in Germany.

Very early on in life she developed the independence of thought and action which was to characterise her throughout her life.

At the age of 16 she decided to study horticulture, a thing quite unheard of in those days, and also joined the Zionist group which was founded in Berlin in 1914. She married a young Polish Jew, and that act too was frowned upon by her assimilated family. She bore him 3 sons. During the thirties she decided to study Nature Medicine - a profession she never had a chance to practice, because by that time the medical profession was being made "judenrein.". At the age of 34 she and her husband separated, and she took the children to a Jewish boarding-school, and found work nearby. By 1938 she decided to send the two oldest boys to Palestine with youth Aliyah, and a year later sent Tommy to England.

She herself only managed to get out of Germany in 1940 - by crossing the border illegally into Roumania. From there she joined an illegal immigrant ship bound for Palestine. The British intercepted them and transferred them to the ill-fated "Patria", for deportation to Mauritius. This is the boat that was blown up by the Jewish forces to prevent the deportation, killing many people.

Mrs Tommy swam ashore, and with many others was imprisoned in Atlith camp, where she spent ten months!!

For some years she worked at various jobs - somehow never the ones she was trained for, and in 1946 joined her two sons in Kibbutz Lehavot Habashan. Her eldest son was killed about a year later, and she joined the chaverim of Kfar Hanassi during their first few years here.

Her second son decided to go back to Germany - a great tragedy for such a staunch Zionist. For many years she lived alone in Ramat Hasharon, until she returned to us in 1977, for what were perhaps the happiest years of her long life.

May she rest in peace.

